

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂRE nr. 918

din 17 noiembrie 2015

Prin adresa nr./DIJ/2015 Inspecția Judiciară a înaintat, în temeiul art. 76 alin. (3) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, raportul privind rezultatul verificărilor efectuate în legătură cu îndeplinirea condiției de bună reputație de către domnul judecător M.V. din cadrul Tribunalului

Analizând raportul întocmit de Inspecția Judiciară și actele atașate, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 16 iulie 2015, Inspecția Judiciară a fost sesizată de Consiliul Superior al Magistraturii care, în conformitate cu dispozițiile art.74 alin.(1) lit.f din Legea nr.317/2004, a solicitat efectuarea de verificări privind îndeplinirea condiției de bună reputație de către domnul M.V., judecător la Tribunalul

În cuprinsul sesizării s-a arătat că prin sentința civilă nr..... a Curții de Apel- Secția a VIII - a Contencios administrativ și fiscal, definitivă și irevocabilă prin decizia nr. ... a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de

contencios administrativ și fiscal, s-a constatat calitatea de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul M.V., judecător la Tribunalul

Se mai arată că în declarațiile date, în conformitate cu dispozițiile art. 6 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 și atașate la dosarul profesional, domnul judecător a consemnat că nu a fost agent sau colaborator al organelor de securitate ca poliție politică.

Raportat la această situație de fapt, se susține de către Inspekția Judiciară că încrederea și respectul de care trebuie să se bucure magistrații pot fi analizate, respectiv verificate, doar din perspectiva noțiunii de reputație neîndoielnică, care se referă atât la relațiile din interiorul colectivului în care magistratul își desfășoară activitatea profesională, cât și în afara acestuia.

Așadar, în aprecierea unei bune reputații profesionale în special și a unei bune reputații în general, un rol important îl are percepția aceluia observator obiectiv, a cetățeanului beneficiar al actului de justiție.

În consecință, prin raportare la acest observator, dacă, din afară, magistratul este perceput ca fiind o persoană cu o reputație îndoielnică, această percepție este de natură a știrbi încrederea cetățeanului în magistratul român, care prin îndeplinirea actului de justiție trebuie să dea expresie echidistanței și imparțialității sale, nu doar prin argumentarea soluțiilor date, ci chiar printr-un mod de comportare exemplar, atât în profesie cât și în societate.

În final se arată că existența unei hotărâri irevocabile prin care s-a statuat, cu autoritate de lucru judecat, că domnul judecător M.V. a fost colaborator al securității, precum și faptul că această hotărâre a făcut obiectul unor articole în presă, sunt de natură a induce ideea că actul de justiție are de suferit. Aceasta conduce la afectarea încrederii în sistemul de justiție și în valorile acestuia, aducând în discuție îndeplinirea condiției de bună reputație a acestuia.

Raportul Inspekției Judiciare privind rezultatul verificărilor efectuate în legătură cu îndeplinirea condiției de bună reputație a fost comunicat domnului judecător M.V. iar acesta nu a formulat obiecțiuni.

Analizând înscrisurile aflate la dosar, Secția reține următoarele:

Domnul judecător M.V. a absolvit Facultatea de Drept din cadrul Universității „Dimitrie Cantemir”, promoția 1996.

În perioada 01.02.1998 – 27.06.2000 a funcționat în cadrul Judecătoriei, ca judecător stagiar iar după promovarea examenului de capacitate a activat în cadrul acestei instanțe. În perioada 05.03.2001 – 01.07.2001 a fost delegat în funcția de președinte al Judecătoriei, iar în perioada 01.07.2001 – 01.07.2005 a ocupat funcția de președinte al instanței, fiind numit în această funcție. Începând cu 21.07.2003 domnul judecător a promovat, pe loc, judecător cu grad de tribunal, urmare a susținerii examenului de promovare.

În perioada 01.07.2005 – 01.11.2005 domnul judecător a fost din nou delegat în funcția de președinte al Judecătoriei, iar în perioada 01.11.2005 – 01.02.2006 a funcționat în cadrul Judecătoriei, În perioada 01.02.2006 – 01.05.2006 domnul judecător a fost delegat în funcția de președinte al Judecătoriei

Începând cu 01.05.2006 domnul judecător M.V. își desfășoară activitatea în cadrul Tribunalului

Din analiza fișelor și rapoartelor de evaluare aflate la dosarul profesional se constată că acesta a avut o activitate profesională corespunzătoare (a fost evaluat cu calificativul ”foarte bine”) și, pe parcursul întregii sale cariere nu a fost sancționat disciplinar.

Prin declarația din 18.02.2005, dată pe proprie răspundere și sub incidența sancțiunilor prevăzute de art. 292 Cod Penal, domnul judecător a declarat neapartenența sa, ca agent sau colaborator, la organele de securitate ca poliție politică.

Prin declarația autenticată sub nr. 747/16.09.2005, dată pe proprie răspundere, potrivit legii penale, în conformitate cu dispozițiile art. 6 ind. 2 alin.1 din Legea nr. 303/2004, cu modificările și completările ulterioare, domnul

judecător a declarat că nu a fost agent sau colaborator al organelor de securitate ca poliție politică.

La 29.09.2005 domnul judecător a dat o a treia declarație pe proprie răspundere, potrivit legii penale, în conformitate cu dispozițiile art. 6 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 303/2004, cu modificările și completările ulterioare, arătând că nu a fost agent sau colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică.

Prin sentința civilă nr..... pronunțată de Curtea de Apel - Secția a VIII a Contencios Administrativ și Fiscal, irevocabilă prin Decizia nr. a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, a fost admisă acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva pârâtului M.V., constatându-se calitatea acestuia de colaborator al Securității.

Pentru a se pronunța astfel, instanța a reținut următoarele: *“pârâtul M.V. a fost recrutat de șeful biroului de contrainformații T., unde își efectua stagiul militar, pentru ”supravegherea informativă generală din cadrul companiei de transmisiuni și a furierilor din cadrul unității”. A semnat olograf cu numele real ”Angajamentul” din data de 18.04.1974 în care era menționat și numele conspirativ de colaborator ”R.”.*

Din Nota de caracterizare întocmită de ofițerul recrutor la dat de 05.06.1975 rezultă faptul că pârâtul, în calitate de colaborator ”a depus interes pentru munca informativă, obținând rezultate bune. Este cinstit și corect. A păstrat regulile de conspirativitate ce i s-au recomandat...”.

În anul 1976 pârâtul a fost reactivat în calitate de colaborator de Inspectoratul Județean de Securitate M. pentru ”supravegherea personalului tehnico administrativ și elevilor de la Liceul nr. 3 din ... și apoi pentru supravegherea personalului din Spitalul Județean”.

În ”Raportul cu propuneri de reactivare a numitului M.V. în calitate de colaborator din 10.01.1976 se consemnează ”... a dat de înțeles că cunoaște unele aspecte ce intră în competența organelor de securitate de când era în

armată. Informațiile sale s-au dovedit utile unității respective cu ocazia ultimei contactări acesta a acceptat să sprijine organele de securitate în continuare (...). ”

În cea de-a doua perioadă de colaborare - 1976 – 1989, domnul M.V., în calitate de colaborator a furnizat informații referitoare la comentariile făcute de unele cadre didactice din cadrul Liceului nr. 3, de genul: ” ... acesta discută cu fiica sa în limba germană”; informații referitoare la colegii de serviciu din cadrul Spitalului Județean, informații referitoare la reacția unei persoane care a manifestat îngrijorare cu privire la pericolul social crescut datorită ”recentului Decret privind amnistia unor categorii de infractori”; referitoare la un cuplu ”încadrați ca și cadre medii la Serviciul Chirurgie, respectiv Neurologie”, cărora, deși le-a fost atribuită o locuință în municipiu, se dovedesc nemulțumiți ; referitoare la comentariile de la serviciu, în sensul că ”România ar fi achitat datoria sa externă”, au manifestat unele rezerve, exprimând ideea că s-ar putea urmări realizarea unor acumulări care să permită noi achiziții de tehnologie; referitoare la un medic, șef de secție la Spitalul Județean, Secția Interne III, ale cărui relații sunt, de principiu, cadre de naționalitate maghiară, ori alte persoane cu preocupări pe linie foto; referitoare la o asistentă medicală, ”foarte bine cotate profesional”, dar pe care colegii o suspectează de intenții de a pleca în străinătate unde s-a cunoscut cu un bărbat; referitoare la un medic din Spitalul Județean care are o situație materială foarte bună; referitoare la comentariile elevului cu privire la aplicațiile militare în zona S.”.

Instanța a reținut, de asemenea, că materialul probator a constatat și din informațiile consemnate de lucrătorii Securității pentru perioada activității desfășurate de colaboratorul R., între 1976-1989.

În considerentele hotărârii se arată că „aceste informații priveau atitudinea unor suspecți din rândul cadrelor didactice, diferite comentarii publice în internatul de elevi, precum și în alte locuri, numeroase informații (de

ordinul zecilor), care s-au dovedit utile pentru urmărirea și clarificarea situației unor persoane care se aflau în obiectivul securității.

Pentru toate aceste informații, ofițerul de securitate a consemnat în numeroase rânduri despre pârât că în raporturile cu organul de securitate a dovedit corectitudine, sinceritate și obiectivitate, a depus interes în sarcinile primite, a dovedit seriozitate și atașament, nu a deconspirat problemele de interes, bucurându-se de încrederea celor din jurul său”.

Instanța a apreciat că „activitatea desfășurată de către pârât după 1990 și, respectiv, după intrarea în magistratură nu poate avea relevanță în ceea ce privește analizarea perioadei desfășurate de acesta, în calitate de colaborator al Securității, precum și a naturii informațiilor furnizate”.

Astfel, instanța a reținut că “sunt îndeplinite condițiile art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, pentru ca pârâtul să fie considerat colaborator al fostei securități, în condițiile în care prin activitatea desfășurată era instruit și avea sarcini de îndeplinit, se luau măsuri după fiecare informare în scopul de a denunța atitudini potrivnice regimului comunist.

Informațiile furnizate organelor de securitate de domnul judecător, în calitate de colaborator al fostei Securități au vizat îngrădirea următoarelor drepturi și libertăți fundamentale, recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată: - dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor – art. 28 din Constituția României din 1965, art. 19 din Pactul Internațional privind drepturile Civile și Politice; dreptul de a fi liber de imixtiuni arbitrare sau ilegale în viața privată – art.17 din Pactul Internațional privind drepturile Civile și Politice; dreptul la liberă circulație. – art. 12 din Pactul Internațional privind drepturile Civile și Politice”.

Pentru aceste considerente Curtea de Apel a admis acțiunea și a constatat calitatea de colaborator al Securității a pârâtului M.V..

Sentința civilă nr..... pronunțată de Curtea de Apel - Secția a VIII a Contencios Administrativ și Fiscal a fost menținută Decizia nr. a Înaltei

Curți de Casație și Justiție - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, prin care s-a respins recursul declarat de pârâtul M.V..

În esență, în considerentele acestei hotărâri, s-a reținut că, „așa cum se constată și din atitudinea procesuală a recurentului pârât, inclusiv în cererea de recurs, acesta nu a negat activitatea desfășurată în baza angajamentului semnat la 18.04.1974, în perioada ce rezultă din documentația depusă de reclamant. Circumstanțele menționate în sensul că tatăl său a fost condamnat politic în perioada 1949 -1950 nu prezintă relevanță în cauză, în sensul art. 2 alin. 1 lit. b teza a II a, deoarece pârâtul nu s-a aflat în situația prevăzută de prevederile legale menționate, nefurnizând informații ”în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere sau de arest, pentru motive politice privind fie cauza pentru care a fost cercetată, fie judecată și condamnată”.

Oportunitatea măsurii constând în stabilirea calității de colaborator al Securității, cât și interesul în constatarea acestei calități sunt apreciate în raport de dispozițiile OUG nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, cu modificările și completările ulterioare, avându-se în vedere și scopul acestui act normativ, de a permite accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, astfel nu au fost reținute susținerile pârâtului referitoare la aceste aspecte.

Critica referitoare la afectarea adusă dreptului la propria imagine în raport de caracterul neconstituțional al actului normativ menționat și al neconcordanței acestuia cu prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului nu poate fi prioritară aplicării prevederilor OUG nr. 24/2008, cu atât mai mult cu cât nu s-a invocat sau declarat neconstituționalitatea acesteia.

S-a mai avut în vedere că nu a fost contestată de către pârât veridicitatea probelor prezentate de CNSAS. În acest context s-a apreciat ca nefondată susținerea potrivit căreia instanța nu a făcut o interpretare imparțială a acestora”.

Pentru aceste considerente recursul promovat de domnul judecător M.V. împotriva sentinței nr. a fost respins ca nefondat.

Deontologia este o teorie ce privește normele de conduită și obligațiile etice ale unei profesii, iar „buna reputație” se referă la respectarea acestor norme.

Conceptul de reputație profesională este apropiat conceptului de onoare, reputația profesională a unui judecător fiind în strânsă legătură cu prestigiul de care se bucură printre colegi și justițiabili, presupunând totodată apreciere din partea comunității.

Reputația profesională este o consecință a integrității morale și profesionale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător și procuror și oferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, precum și autoritate în exprimarea opiniilor profesionale.

Din această perspectivă, reputația magistratului presupune două componente esențiale: obligația magistratului de a avea o conduită generală exemplară (aceasta reprezintă și o condiție de acces în profesie, căreia îi corespunde dreptul de a se bucura de reputație în fața societății din punct de vedere profesional) iar, de cealaltă parte, obligația Statului de a garanta menținerea reputației magistratului, de fiecare dată când se constată că anumite fapte sunt de natură să îi afecteze prestigiul și, pe cale de consecință, autoritatea în exercitarea profesiei.

Principiile de la Bangalore cu privire la conduita judiciară prevăd, în Norma 3, că „Integritatea este indispensabilă exercitării funcției judecătorești” iar „judecătorul va face în așa fel încât conduita sa să apară în ochii unui observator neutru ca ireproșabilă. 3.2. Atitudinea și conduita unui judecător trebuie să mențină trează încrederea oamenilor în corectitudinea puterii judecătorești. Nu este suficient a se face dreptate, trebuie să se și vadă că s-a făcut dreptate.”

Obligația de integritate este prevăzută și în pct.1.2 din Principiile de bază ale independenței justiției (Principiile O.N.U.), art. 3 din Statutul Universal al Judecătorilor, Principiul V pct. 2 din Recomandarea R (94) 12 a Consiliului European.

La nivel intern, în reglementările actuale, integritatea magistratului este privită ca îndatorire fundamentală a profesiei, rezultând din coroborarea textelor legale atât la nivel constituțional, cât și prin lege, regulament și cod deontologic.

Astfel, art. 124 alin. (3) din Constituție prevede că „judecătorii se supun numai legii”, iar în art. 132 alin. (1) din Constituție se arată că „procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității”.

De asemenea, conform art. 4 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 republicată, judecătorii și procurorii sunt obligați să asigure supremația legii, iar art. 7 și 8 din Codul deontologic prevăd că „judecătorii și procurorii au îndatorirea să promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor (...)”, „să respecte și să apere demnitatea, integritatea fizică și morală a tuturor persoanelor care participă, în orice calitate, la procedurile judiciare”.

În același timp, în acord cu cele expuse mai sus, conform art. 12 din Legea nr. 303/2004 republicată, *magistratul trebuie să se bucure de o bună reputație, fiind vorba de acea credibilitate de care se bucură acesta pe plan profesional, social, familial.*

De asemenea, art.14 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prevede că *buna reputație reprezintă o condiție de acces în profesie și care trebuie să subziste pe tot parcursul exercitării funcției.*

Prin Decizia nr. 2/11.01.2012 Curtea Constituțională a reținut că, în cazul magistraților, buna reputație constituie o condiție a încrederii publice în justiție și eficiența acesteia, fără de care nu poate fi concepută calitatea justiției și deplina aplicare a dispozițiilor constituționale care reglementează înfăptuirea sa.

În acest context, Curtea Constituțională a dat câteva indicii cu privire la ce înseamnă buna-reputație, reținând că "este în sarcina instanțelor competente în materie disciplinară ca, ținând cont de circumstanțele fiecărei cauze, să aprecieze asupra înțelesului acestui concept, cu păstrarea unui echilibru just între dreptul fundamental al individului la respectarea vieții private și interesul legitim al unui stat democratic de a veghea ca funcția publică să se conformeze scopurilor sale".

Dispozițiile art.76 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată reglementează instituția verificării bunei reputații a judecătorilor și procurorilor pe tot parcursul carierei profesionale.

În speța de față, din verificările efectuate de către Inspecția Judiciară a rezultat faptul că, la momentul declanșării procedurii, domnul judecător M.V. se bucura de o bună reputație, nu fusese sancționat ori cercetat disciplinar și nu au existat alte elemente care să determine o părere publică nefavorabilă referitoare la activitatea profesională ori conduita morală a acestuia.

Prin urmare, singurul element care ar justifica o analiză din perspectiva îndeplinirii condiției de bună reputație și care a și determinat, în concret, declanșarea procedurii verificării bunei reputații, îl reprezintă constatarea calității de fost colaborator al Securității a domnului judecător, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Pentru a putea analiza obiectiv îndeplinirea sau neîndeplinirea condiției de bună reputație de către domnul judecător M.V. trebuie avută în vedere natura specială a procedurii instituite prin art. 76 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, astfel cum a fost modificată prin Legea nr.24/2012.

Astfel, în cadrul procedurii verificării condiției bunei-reputații sancțiunea pentru constatarea neîndeplinirii acestei condiții este eliberarea din funcția de magistrat, neexistând posibilitatea aplicării graduale și în mod proporțional a sancțiunilor, ca în cazul constatării săvârșirii unei abateri disciplinare.

De asemenea, potrivit Principiului VI pct. 3 din Recomandarea R (94) 12 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei “ legea trebuie să prevadă procedurile adecvate pentru ca judecătorul în cauză să beneficieze de toate garanțiile unei proceduri echitabile prevăzute de Convenție, cum ar fi de exemplu posibilitatea de a-și prezenta argumentele într-un termen rezonabil și dreptul de a răspunde la toate acuzațiile aduse contra sa.”

Prin includerea în aria de competență a Consiliului Superior al Magistraturii (art. 74 alin.(1) lit.f și art. 76 din Legea nr.317/2004 republicată) a procedurii de verificare a condiției de bună reputație, această procedură se transformă în procedură disciplinară în condițiile în care hotărârea prin care se constată neîndeplinirea condiției de bună reputație cuprinde și propunerea de eliberare din funcție, în temeiul art.65 alin.(1) lit.i din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Această împrejurare echivalează practic, din punct de vedere al efectelor pe care le poate produce cu o veritabilă lustrație, în condițiile în care dispozițiile Legii lustrației, privind limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989 au fost declarate neconstituționale.

Astfel, prin Decizia nr.820 din 7 iunie 2010 a Curții Constituționale s-a constatat că Legea lustrației privind limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989 este neconstituțională .

În considerentele deciziei s-a reținut că Legea lustrației contravine prevederilor constituționale ale art.11 alin (2) și art.20 referitoare la supremația instrumentelor juridice internaționale ratificate de România în materia drepturilor omului, fiind invocate în acest sens Declarația Universală a Drepturilor Omului și Cetățeanului din 1789, precum și Declarația Universală a

Drepturilor Omului din 10 decembrie 1948, și respectiv Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966.

Se mai arată în considerentele deciziei că adoptarea în România a Legii lustrației este lipsită de eficiență juridică, nefiind actuală, necesară și utilă, având o semnificație exclusiv morală. Ținând seama de perioada mare de timp care a trecut de la căderea regimului comunist, o astfel de lege ar fi excesivă în raport cu scopul urmărit.

Se subliniază faptul că nicio persoană nu poate fi supusă lustrației pentru opinii personale și convingeri proprii sau pentru asocierea cu orice organizație care, la data asocierii sau a activității desfășurate, era legală și nu a comis încălcări grave ale drepturilor omului.

De asemenea, prin Decizia nr.308 din 28 martie 2012 a Curții Constituționale au fost declarate neconstituționale dispozițiile art.1 lit.g) din Legea lustrației privind limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, dispoziții prin care erau sancționate toate persoanele care au deținut funcția de procuror, inclusiv cele care nu au luat parte în întreaga lor carieră profesională la încălcări ale drepturilor și libertăților omului.

În considerentele deciziei au fost reluate considerentele avute în vedere la pronunțarea Deciziei nr.820 din 7 iunie 2010 a Curții Constituționale.

Secția reține faptul că Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare prevede în art.48 alin.(10) că „*nu pot fi numiți în funcțiile de conducere judecătorești care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea*”, dispoziție din a cărei interpretare rezultă faptul că pot fi numiți în funcții de execuție judecătorești care au desfășurat astfel de activități.

O astfel de interpretare a dispozițiilor legale asigură respectarea principiului egalității accesului la o funcție publică, principiu consacrat prin Declarația Universală a Drepturilor Omului și Cetățeanului din 1789.

Acest principiu se desprinde și din dispozițiile prevăzute de art.21 paragraful 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului din 10 decembrie 1948, potrivit căruia „Orice persoană are dreptul de acces, egal, la funcțiile publice ale țării sale “ precum și din cele prevăzute de art.25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, potrivit căruia „Orice cetățean are dreptul și posibilitatea, fără niciuna dintre discriminările la care se referă art.2 și fără restricții nerezonabile;(…) de a avea acces, în condiții generale de egalitate, la funcțiile publice din țara sa”.

De asemenea, potrivit art.53 din Constituție, „Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru apărarea moralei publice, morală întinată de cutumele comunismului”.

Or, așa cum am arătat anterior, Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede în art.48 alin.(10) că „ nu pot fi numiți în funcțiile de conducere judecătorești care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea” fără a conține o astfel de interdicție pentru judecătorii care ocupă funcții de execuție.

În cauza *Zdanoka contra Letoniei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat cu privire la măsurile statului leton de a dispune excluderea pe un termen nedefinit a unor persoane de la eligibilitatea în alegerile naționale parlamentare și locale, datorită activităților pe care acestea le-au întreprins într-o anumită perioadă de timp în cadrul unor structuri comuniste declarate neconstituționale.

Curtea a arătat că previzibilitatea unei norme, mai ales când aceasta impune restricții, nu a fost respectată atunci când restricția vine ca urmare a unor fapte

din trecut, când persoana în cauză nu putea în mod rezonabil să prevadă faptul că acțiunile sale pot avea consecințe negative pentru viitor.

Analizând cazul leton, Curtea a arătat că o astfel de măsură ar fi fost justificată și proporțională în timpul primilor ani după înlăturarea regimului comunist, când, nou-instauratele structuri încă mai puteau fi amenințate de alunecarea spre totalitarism, iar astfel de restricții ar fi fost de natură a înlătura un astfel de risc. După trecerea unei perioade de timp mai mari, nu se mai poate invoca un caracter preventiv pentru o astfel de măsură, și este necesar să se analizeze alți factori ca, de exemplu, comportamentul grav al persoanei respective din perioada avută în vedere.

Din această perspectivă, Secția constată, în raport de argumentele instanțelor care au soluționat contestația și calea de atac, că, fără îndoială, activitatea domnului judecător de colaborator al organelor fostei securității, a fost de natură a afecta unele drepturi și libertăți fundamentale ale cetățenilor în perioada anterioară evenimentelor din decembrie 1989, însă pentru a stabili dacă magistratul mai îndeplinește condiția de bună-reputație trebuie avute în vedere mai multe aspecte.

Astfel, în cazul supus analizei, Secția reține că, la momentul declanșării procedurii, domnul judecător M.V. se bucura de o bună reputație, nu fusese sancționat ori cercetat disciplinar și nu au existat alte elemente care să determine o părere publică nefavorabilă referitoare la activitatea profesională ori conduita morală a acestuia.

De asemenea, din probele administrate în cadrul verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară a rezultat că domnul judecător este un bun coleg și un profesionist. Percepția majorității celor cu care s-a discutat este în sensul că adoptarea hotărârii prin care s-a stabilit calitatea domnului judecător M.V. de colaborator al fostei securități nu a produs un impact puternic printre judecătorii instanței și nici nu a avut consecințe asupra desfășurării actului de justiție.

Astfel, în instanță s-a aflat despre această împrejurare, însă nu a existat o dezbatere deschisă a subiectului, iar atitudinea față de domnul M.V. nu s-a schimbat. Deși împrejurarea că domnul judecător a fost colaborator al Securității a ajuns la cunoștința publicului, aceste aspecte fiind relatate în presă, participanții la proces nu au făcut referire, în ședințele de judecată sau prin diferite cereri, la această calitate a domnului judecător și la posibile consecințe asupra încrederii în actul de justiție realizat de acesta.

De subliniat este faptul că, la data furnizării informațiilor, domnul M.V. nu avea calitatea de judecător, iar de la acea dată și până în prezent a trecut o perioadă de peste 20 de ani, astfel încât aplicarea unei sancțiuni atât grave cum este excluderea din magistratură, în acest moment, ar fi disproporționată și excesivă.

Secția apreciază că prin adoptarea unei asemenea măsuri, constând în excluderea din magistratură, s-ar aduce atingere și principiului neretroactivității legii consacrat de art.15 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia “ Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”, neputându-se pretinde cetățenilor să aibă în vedere eventualele reglementări viitoare.

Având în vedere faptul că în toată perioada în care a exercitat funcția de judecător, domnul M.V. a avut o bună conduită, calificative foarte bune în activitate, fără să fie supus unor verificări de natură disciplinară, dând dovadă de credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, precum și pe plan social și familial, se apreciază ca acesta îndeplinește condițiile prevăzute de art. 12 și art.14 alin.(1) lit. c din Legea nr. 303/2004 republicată.

În acest context, Secția reține că procedura declanșată cu privire la îndeplinirea condiției de bună-reputație de către domnul judecător și-a îndeplinit pe deplin unul dintre scopuri, și anume acela de relevare și atenționare publică asupra consecințelor unor asemenea fapte care pot genera, în anumite situații, încălcări ale drepturilor și libertăților fundamentale ale unor persoane. De altfel,

principalul argument care a stat la baza constatării îndeplinirii condiției de bună reputație de către domnul judecător este faptul că a trecut o perioadă mare de timp de la data săvârșirii faptelor, iar prin prisma deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului și ale Curții Constituționale, eliberarea din funcție a magistratului pentru acest considerent nu ar putea fi luată întrucât ar echivala cu o măsură a lustrației.

În consecință, pentru considerentele arătate mai sus, Secția, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de art.27¹ alin.(8) din Hotărârea nr.326 din 24 august 2005 privind aprobarea Regulamentului de Organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii și cele prevăzute de art.76 din Legea nr.317/2004, așa cum a fost modificată prin Legea nr.24/2012, va constata ca fiind îndeplinită condiția de bună reputație de către domnul M.V., judecător în cadrul Tribunalului

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII**

HOTĂRĂȘTE:

Art.1 – Constată îndeplinită condiția de bună reputație de către domnul M.V., judecător în cadrul Tribunalului

Art.2 - Prezenta Hotărâre nr. 918/17.11.2015 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Inspecției Judiciare, Direcției resurse umane și organizare și domnului judecător M.V..

Dată în București, la data de 17 noiembrie 2015.

Președinte,

Judecător